

ualet, quia non aliunde ualet, nisi ex impossibilitate antecedentis, quae remota est. Neg. inconuenit consequentiam bonam materialen tantum imaginari definire esse bonam. ¶ Ad secundum, concedit Philosophus secundam intelligentiam esse causatam finaliter, sed non effectiue. ¶ Ad tertium, quaelibet intelligentia est necessaria una necessitate, et non duabus, apud Philosophum, neq. ratio necessitatis est illis inuocata, sed analogica, est autem analogum numerabile. ¶ Ad quartum, negatur consequentia, quod enim remanet non ens ex remotione impossibilis remoueri non oportet esse productum aut producibile, cuius oppositum conceditur de remanente non ens: ex remotione possibilis remoueri. ¶ Ad quintum, negatur maior. * quia finis praesuppositus operationi non infert efficiens operantis. unde. 12. metaphysicae com. 37. perfectionum, propter quas mouetur perfectum, quaedam sunt qualitates, quibus perficitur, quod mouetur, quaedam sunt substantiae extrinsecae de re, quae mouetur ad eas, ut assimilaretur eis, ut actiones seruorum, dominus autem seruum non efficit. ¶ Contra. ad minus prima intelligentia conseruat alias. Respondeo Philosopho q. non enim intendit quod triplex est finis. Primus quem agens intendit producere, ut laborans sanitatem. et iste ab intelligentis est motus, generatio, et forma materialis, sed est secundarius, patet secundo cō. 12. cō. 21. et 12. metaphysicae com. 36. Secundus est finis, quem agens intendit conseruare, ut sanus sanitatem: exerceendo se. et hoc est tripliciter. aut quia intendit acquirere dispositiones, quia conseruari possunt homo cibum. Secundo, quia intendit repellere nocuentum. et hoc modo corruptibilia agunt pro sua conseruatione. Tertio, quia intendit operari in quo consistit eius perfectio. et hoc modo agunt intelligentia secunde pro sua conseruatione, quia mouendo conseruant se similes primo, quia intendunt id quod primum intendit, patet. 12. metaphysicae com. 36. et 2. de anima cō. 48. et secundarie actionem intendit. actio tamen earum est propter ipsas, unde. 2. physicae com. 88. Dispositio entis necessarij simpliciter est, ut non sit propter suam actionem, sed actio eius propter ipsum. Tertius est finis cui agens intendit se assimilare, ut in bono exercitum omnes intendunt finem principis, scilicet uictoriam, et sic assimilari illi. prima autem intelligentia non intendit sibi assimilari, quia est idem sibi aliae autem intendit assimilari prime, primo physicae com. 81. non tamen ei aequales, aut aequae perfectae, aut eiusdem naturae cum ea. Omnia enim haec impossibilia sunt, sed agere intendunt ad eandem intentionem, ad quam prima agit. Ex his igitur patet quod non concedit Philosophus primam conseruare alias, sed aliae quodammodo se conseruant. ¶ Ad confirmationem, eadem intelligentia, quae est finis, est efficiens, sed non omnium quorum est finis etc.

Ad hunc sensum q. ois finis sit motus efficiens ad producendum rem habentem finem.

13. ¶ Ad quartum, negatur consequentia, quia conseruari possunt homo cibum. Secundo, quia intendit repellere nocuentum. et hoc modo corruptibilia agunt pro sua conseruatione. Tertio, quia intendit operari in quo consistit eius perfectio. et hoc modo agunt intelligentia secunde pro sua conseruatione, quia mouendo conseruant se similes primo, quia intendunt id quod primum intendit, patet. 12. metaphysicae com. 36. et 2. de anima cō. 48. et secundarie actionem intendit. actio tamen earum est propter ipsas, unde. 2. physicae com. 88. Dispositio entis necessarij simpliciter est, ut non sit propter suam actionem, sed actio eius propter ipsum. Tertius est finis cui agens intendit se assimilare, ut in bono exercitum omnes intendunt finem principis, scilicet uictoriam, et sic assimilari illi. prima autem intelligentia non intendit sibi assimilari, quia est idem sibi aliae autem intendit assimilari prime, primo physicae com. 81. non tamen ei aequales, aut aequae perfectae, aut eiusdem naturae cum ea. Omnia enim haec impossibilia sunt, sed agere intendunt ad eandem intentionem, ad quam prima agit. Ex his igitur patet quod non concedit Philosophus primam conseruare alias, sed aliae quodammodo se conseruant. ¶ Ad confirmationem, eadem intelligentia, quae est finis, est efficiens, sed non omnium quorum est finis etc.

14. ¶ TERTIA est uia modi producendi. Artifex supponit ens in actu subiectum actioni eius, et natura supponit ens in potentia. ergo deus nihil praesupponit ergo potest creare. patet prima consequentia, quia deus est nobilior eis, et non datur prius, aut imperfectius subieibile materia prima. ¶ Secundo, nulla imperfectio est deo tribuenda, sed supponere subiectum actui est imperfectio, quia promouit ex defectu agentis non totaliter uirtutaliter cōtinentis effectui. ¶ Tertio, potest deus aliquid immediate efficere, ergo creare, patet antecedens, quia si nihil posset immediate, neq. mediate aliquid posset, et sic nihil produceret, consequentia probatur, si immediate aliquid efficit, causatum non requirit subiectum, quia si sic, non immediate esset effectum, sed mediate subiecto. ¶ Quarto, distans inter esse et non esse, quae est infinita, potest deus transire

ergo creare. ¶ Quinto compositum fit et non forma. 7. meta. cō. 26. et etiam octauo meta. tex. et com. 8. ergo calum motum efficitur, ergo calum efficitur. ¶ Ad primum, negatur consequentia, cōcluderet, enim secundam intelligentiam posse creare. ¶ Ad secundum, nego minorem, quia agens non posse facere aliquid impossibile non dicitur esse diminutio, sed dicere ipsum facere, aut posse facere aliquid impossibile est deceptio. 8. physicae com. 4. ¶ Ad tertium, et probationes negat, Philosophus consequentias nullas efficiens praeter deum efficit motum diurnum, non tamen mediat mobile inter mouens et motum, licet motui praesupponatur mobile. ¶ Ad quartum, negatur consequentia, quia concluderet agens naturale posse creare. Secundo negatur antecedens, quia quodlibet praecise tantum distat a non esse quantum est in entitate, quodlibet autem producibile finitum est, ergo quodlibet producibile finitum distat etc. ¶ Ad quintum, negatur consequentia secunda. patet in compositis substantialibus et materialibus, quorum subiectum est materia et aeternum. * neq. oportet q. cōpetens toti per se primo cōpetat parti per se secundo, patet de proprijs passionibus etc. ¶ Pro ueritate autē habēda dico primo q. intelligentie mediae sunt create. Et q. inter eas est inuenire perfectissimum, et q. non ab aeterno fuerunt. Et q. in infinitū distant a prima. Secundo dico q. latitudo creabilium terminabilis est exclusiue uersus supra, quia nulla intelligentia potest esse ita perfecta, quin dabilis sit perfectior. In infinitum enim perfectioris speciei intelligentiam a. deus potest producere, et sic potest esse q. infinite perfectam intelligentiam deus produxerit, quia nulla est repugnantia ex arte productiui, aut producibilis. Est igitur quod infinite perfectam produxisset, non si bi aequale, aut maius se in perfectione produxisset. Non enim inde pendēt, aut improductibiles, aequabile est dependens, productum, aut excessum adhuc enim alterius rationis esset productum a producente, et non supra producens, et sic non infinitum ens produxisset, quia nunquam infinite perfecta creatura est infinite perfectum ens, nisi forte per unionem. Tertio dico q. infinitum ens deū ad extra producere claudit contradictionem, quia aut esset productum supra diuinitatem, aut infra, aut intrinsecum primum, quod non excessibile est infinitum, non tertium, quia tunc productio non esset ad extra, ergo secundum, ergo non infinitum ens. Et si aggregatiue ex omnibus deo comparat, infinite perfectior est pars aggregata. Quod autem tertio politiorum dicitur, pars non est nata excellere suum totum, uerum de parte quantitativa, tamen non toto aggregato deus est perfectior, patet prima pars, quia aggregatum est contingens, et desinens esse indigenz gubernari, ad contingentiam, desitionem, et indigentiam gubernationis partis, quia cōgregationem ex necessario et contingenti est contingens, patet in syllogismo complicanti maiorem necessariam minori contingenti, tū quia quolibet causis ad a. effectum concurrentibus ex concursu unius libere etc. * Patet secunda pars, quia deus non se excedit, neq. continere hoc et aliquid ultra, arguit perfectionem maiorem et aggregato q. in deo, quia secundum rem oia in deo eminenter continentur, et secundum imaginationem, non additur in lōgū, sed in la tus, et hac est apud multos cōgruentia ad infinitatē dei, quia per additionē finite pfectionis finite pfecto redditur perfectius, et est argumentum Platonis, ut recitat Aristoteles. 10. ethicorū capi. 2. si per additionem boni aliquid redditur melius, tunc illud, cui additur, non fuit p se bonū. ¶ Contra praesertim dicta in secundo dicto, primo posteriori, et quinto physicorū, cōmen. 13. in essentialiter ordinatis non est processus in infinitum, et datis extremis non

Non. figentur
Materia in
actu efficit,
ergo mate-
ria efficitur

ergo aut
ita q. non
obstantibus
rebus
non
longe est
a deo
distans
effectus est
liber.

15. Non. figentur
Materia in
actu efficit,
ergo mate-
ria efficitur